

Akordu Bozuk Sevda

– Mehmet Sıddık KAYA · 30 Ekim 2024

Kayıp bir özlemin kuytuluklarında kaybettim bütün kahkahalarımı...
Eski bir sevdanın nehirlerinde yüzüyor,
Puslu hatıraların ötesinde,
Akordu bozuk sevdalara ağlıyorum şimdi.
Sen isyanlı köprüler kurarken yüreğimin yüreğinle birleştiği yere,
Ben hasretinin çayırlarında demliyorum yalnızlığımı,
Ve yalnızlığımın yamaçlarından yüreğine doğru ırmaklar akıtıyorum gözyaşlarımdan,
Önüme çektiğin setlerden habersiz...
Sana akıyorum, biraz daha aşınarak ve kanayarak,
Sana kanayan yanıma kızıyorum.
Sana bağlanan yanıma,
Bin şiir feda ettiğim bakışlarının etimi yakan acısına,
Sana inanan yanıma,
Kendime kızıyorum...
Sensizliğin terkisine kendimi bırakarak,
Yüreğimi esir alan varlığına,
Yokluğunda zindanlara hapsedilmiş içimdeki çocuğa sesleniyorum...
Duyuyor musun?
Acılarımın istasyonundaki tren kalkmak üzere,
Gidiyorum artık...
Yüreğinin hainliğine ağlayarak,
Aklıma geldiğin anlardaki tebessümleri hiçe sayarak,
Elvedasız geçiyorum yüreksizliğinin isyanlı köprülerinden,
Sana düşlerimin çimenliklerinde demlediğim yalnızlığımın hüznü bozkırlarını, buruşmuş hayal kırıklıklarını ve akordu bozuk bir sevda haritası bırakıyorum.